Den døvblinde vinkel

DØVBLIND

Forestil dig at være både blind og døv.

Forestil dig ikke at kunne opfange hverdagens signaler med øjne og ører, men at få alting formidlet gennem hænderne og fingrene, ved tegn og berøring.

Forestil dig at være afhængig af følesansen, af andre mennesker, af planlægning, af hjælpemidler og af tolkning, og alligevel altid føle dig udenfor.

Det er næsten umuligt at forestille sig, hvilken verden døvblinde bevæger sig i.

Den døvblinde vinkel er udarbejdet af Aktivitetsprojekt~2 og Foreningen af Danske DøvBlinde – syns- og hørehæmmede. Hæftet udgives i forbindelse med en evaluering af aktivitetsprojektets udbytte for foreningens medlemmer.

Bogen er et forsøg på at skabe et enkelt kig ind i døvblindes verden.

Den forsøger at illustrere sanse-forstyrrelsen.

Ikke som en nøjagtig gengivelse af synsnedsættelsen, men som en indikation på den sløring og begrænsning, der er karakteristisk for mange døvblinde.

»Jeg ærgrer mig over, at jeg ikke kan følge med i naturen. Så falmer skoven, og så er bladene faldet af, og skoven er grøn, og man aner det ikke«.

sansning
MAXLUPE

»Jeg kan ikke lide, når der bliver truffet beslutninger hen over hovedet på mig, som om det ikke betyder noget, hvad jeg synes. Jeg har jo også en mening om tingene, selvom jeg har svært ved at følge med i, hvad der bliver sagt«.

»Jeg ved ikke, hvad der er værst – at ikke kunne se eller ikke kunne høre. Det er også lige meget. Jeg vælger jo ikke selv, og jeg kan ikke rumme at tænke særlig dybt over det, uden at jeg bliver helt …

Så skynder jeg mig at finde på noget andet at tænke på«.

»Da jeg også begyndte at miste hørelsen, var jeg på Herrens mark. Jeg anede ikke, hvad jeg skulle stille op. Jeg anede ikke, hvad der var af muligheder, eller hvor jeg skulle henvende mig.

Man er handlingslammet og ved knap hvor man skal begynde«.

»Det er vigtigt, at hjælpemidlerne virker. Ellers er man fuldstændigt passiviseret.
Jeg kan ikke gå rundt i min stue og få informationer, som man normalt kan få ved at radioen eller tv'et kværner.
Det er altså trist«.

Mon ciel
Lara Jade
MAXLUPE

»Det føles som om, man er helt alene om at have det dobbelte handicap«

»Når kontaktpersonen er gået fredag aften, så kan det løbe koldt ned af ryggen på mig ved tanken om, at man er bundet til at være hjemme til mandag morgen.

Du kan ikke gøre noget impulsivt. Du skal hele tiden planlægge din tilværelse«.

»En døvblind bekendt sagde til mig for nylig: ‘Du er det eneste fornuftige menneske, jeg kan tale med’.

Så sagde jeg: ‘Det er jeg nok ikke, men vi taler nok samme sprog’«.

KOMMUNIKATION

»Jeg kan føle mig frygteligt ensom, når jeg sidder sammen med et par stykker, og jeg ikke kan følge med i, hvad der bliver snakket om. Så vil jeg tit hellere være alene«.

»Det er vigtigt at føle, at der er brug for én.
At man gør bare en lille bitte forskel for andre mennesker. Ellers er det hele jo lige meget«.

Foto: Erik Weinreich og Pia Hesse

Grafisk tilrettelæggelse:
Sjoukje Busck og Niels Holst

Udgivet af Aktivitetsprojekt~2 under
Foreningen af Danske DøvBlinde
– syns- og hørehæmmede
2004